

میانمار با جلوگیری از کمک‌های بین‌المللی جان هزاران نفر را به خطر انداخته است

عفو بین‌الملل هشدار داد که جلوگیری از ارسال کمک‌های بین‌المللی به ایالت راخین توسط مقامات میانمار جان هزاران نفر را در این منطقه که ساکنان آن عمدتاً مردم روهینگیا هستند به خطر انداخته است. این در حالی است که به گفته عفو بین‌الملل مقامات میانمار با برخورد‌های نامتناسب نظامی مردم روهینگیا را مورد بدرفتاری‌های هولناک قرار داده‌اند.

امدادرسانان به عفو بین‌الملل گفته‌اند که وضعیت انسانی در ایالت راخین در حال وخیم‌تر شدن است. ارتش میانمار از ۳ شهریور در پی حملات یک گروه مسلح به نام «ارتش آزادیبخش آراکان روهینگیا» به چند پاسگاه انتظامی و امنیتی، عملیات نظامی گسترده‌ای را در این منطقه آغاز کرده است.

تیرانا حسن، مدیر واکنش بحران عفو بین‌الملل گفت: «ایالت راخین در نقطه فاجعه انسانی است. هیچ چیز نمی‌تواند منع ارسال کمک‌های نجات‌بخش برای مردم آواره را توجیه کند. مقام‌های میانمار با ایجاد محدودیت برای سازمان‌های بشردوستانه، جان ده‌ها هزار نفر را به خطر انداخته و بی‌اعتنایی خود به جان انسان‌ها را به نمایش گذاشته‌اند.»

او افزود: «دولت باید فوراً این رویه را تغییر دهد و اجازه دهد تا سازمان‌های بشردوستانه بدون مانع و بدون شرط به تمام بخش‌های این ایالت دسترسی پیدا کنند و به مردم نیازمند کمک کنند.»

فعالیت‌های امدادی در بخش شمالی ایالت راخین از هفته پیش به حالت تعلیق در آمده است و در سایر بخش‌ها هم مقامات به نیروهای امدادی اجازه نمی‌دهند به افراد نیازمند خصوصا اقلیت روهینگیا دسترسی پیدا کنند. طبق گزارش امدادرسانان، محدودیت‌ها در روند فعالیت آنها از اواسط مرداد ماه اعمال شده بود اما از زمان حملات سه شهریور به طور قابل توجهی بدتر شده است.

از زمان آغاز خشونت‌ها ده‌ها هزار نفر مجبور به فرار از خانه‌هایشان شده‌اند. بر اساس آخرین برآوردهای سازمان ملل متحد، ۹۰ هزار نفر از پناهجویان روهینگیا از مرز به سمت بنگلادش عبور کرده‌اند. دولت میانمار هم بیش از ۱۱۰ هزار نفر از سایر جوامع اقلیت‌های قومی را که در شمال ایالت راخین زندگی می‌کنند تخلیه کرده است.

گمان می‌رود هزاران نفر، عمدتاً از مردم روهینگیا، در کوه‌های شمال استان راخین هستند و سازمان ملل متحد و سازمان‌های غیر دولتی بین‌المللی قادر به تأمین نیاز آنها به پناهگاه، غذا و محافظت نیستند.

یک امدادرسان رسمی که در ایالت راخین فعالیت می‌کند به عفو بین‌الملل گفت: «مسلمانان در خانه‌هایشان گرسنگی می‌کشند. مغازه‌ها بسته شده و مردم نمی‌توانند روستاهایشان را مگر به قصد فرار ترک کنند. مقامات به ارعاب و تهدید گسترده متوسل شده‌اند و به وضوح دارند از غذا و آب به عنوان سلاح استفاده می‌کنند.»

پناهندگان روهینگیا که به بنگلادش فرار کرده‌اند از بدرفتاری‌های هولناک توسط نیروهای امنیتی میانمار از جمله کشتار مردم در حال فرار و سوزاندن روستاها سخن گفته‌اند.

در پاییز سال ۱۳۹۵ ارتش میانمار در واکنش به حمله‌ی مخالفان مسلح روهینگیا یک عملیات انتقام‌جویانه را آغاز کرد. در آن مقطع عفو بین‌الملل موارد متعدد نقض حقوق بشر توسط ارتش از جمله تجاوز، قتل، شکنجه و سوزاندن روستاها را مستند کرد که احتمالاً می‌توانند در زمره جنایت بر علیه بشریت قرار گیرند.

تیرانا حسن گفت: «ارتش میانمار به حملات مسلحانه به شیوه‌ای تماماً نامتناسب پاسخ داده است. این کارزار خشونت که مردم عادی روهینگیا را بر اساس قومیت و مذهب‌شان هدف گرفته باید فوراً متوقف شود.»

«قوانین بین‌الملل مقامات میانمار را موظف می‌سازد تا با همه‌ی ساکنان ایالت راخین از جمله مردم روهینگیا بدون تبعیض رفتار کنند. اما آنها در عوض تصمیم گرفته‌اند که یک گروه از جامعه را به عنوان دشمن قلمداد کرده و همه‌ی اعضای آن را هدف احتمالی حمله، کشتار، محرومیت از خانه و کوچ اجباری قرار دهند.»

دولت وضعیت را با متهم کردن کارکنان سازمان بین‌المللی بشر دوستانه به حمایت از گروه مسلح روهینگیا بحرانی‌تر کرده است. این اتهام بعد از آن مطرح شد که مواد غذایی با علامت تجاری یک سازمان غیردولتی در محلی که دولت می‌گوید محل استقرار گروه مسلح در شمال راخین است کشف شد.

تیرانا حسن گفت: «این اتهام که سازمان‌های بین‌المللی بشردوستانه از افراد مسلح در شمال ایالت راخین حمایت می‌کنند، گستاخانه و غیر مسئولانه است. امدادرسانان برای دهه‌ها از مردم میانمار حمایت کرده‌اند و نیازهای آنها را اغلب در زمانی که دولت از عهده کار بر نمی‌آمده تأمین کرده‌اند. دولت باید بلافاصله انتشار اطلاعات خلاف واقع و اتهام زنی‌های بی‌اساس را متوقف کند.»